

Моята заповѣдь

Ще взема нѣколко интимни думи отъ рѣчъта на Христа къмъ своитѣ ученици. Тази е моята заповѣдь: „Да имате любовъ помежду си“.

Въ паралелъ съ това ще взема едно изречение, прѣводъ отъ свещената книга: „Люби, учи, свободенъ бжди!“

Разумниятъ животъ, самъ по себе си, трѣбва да се разясни. Туй разяснение е необходимо за човѣшката душа. То е единъ вѣтрѣшенъ процесъ, важенъ и необходимъ. Затова именно човѣкъ е дошълъ на земята. Земята не е била, и нѣма да бѣде едно постоянно жилище на човѣка. Тя е едно прѣходно жилище. Човѣкъ е гостенинъ тукъ на земята и слѣдъ врѣме ще я напусне. Слѣдователно, при сегашното негово гостуване на земята, той има да научи извѣстни уроци, да придобие извѣстни знания. Той нѣма защо да се оплаква отъ тия уроци, той е лжтешественикъ. Попитайте онзи англичанинъ, който се качва по високитѣ върхове на Алпитѣ, оплаква ли се отъ мъжнотиитѣ, които срѣща? Единъ англичанинъ счита за привилегия да мине прѣзъ всичкитѣ мъжнотии, за да стигне върховетѣ. Нима онѣзи англичани, които искатъ да се качатъ на Хималаитѣ, да стигнатъ върха Евересъ, има защо да се оплакватъ? Не, нѣкои отъ тѣхъ жертвуватъ живота си даже. Онѣзи хора, обаче, който не разбиратъ смисъла на живота, каз-